Rondwandeling Winkhausen en Nordenau Sauerland

Winkhausen (Schmallenberg) – Sorpetal – Weisses Kreuz – Waldemei – Heidberg – Heerhagen – Nordenau – Burg Nordenau – Nesselbach – Oberkirchen - Winkhausen

******* - 19,2 Km - 804 Hm - 5:45 uur**

Onze rondwandeling vanuit Winkhausen bij Schmallenberg naar Nordenau en Oberkirchen is in elk seizoen een prachtige wandeltocht. Het gaat door leuke dorpjes met vakwerkhuizen, een bezoek aan Burg Nordenau, en we wandelen tussen de bergtoppen door en over de hoogste bergkammen van het Sauerland. Het gaat veel door dichte bossen met schaduw in de zomer, maar regelmatig zijn er ook open plekken met de meest fantastische vergezichten. En dan zijn er nog de mooie Lenne en Nesselbach waar we aan langs gaan lopen die deze wandeltocht compleet maken.

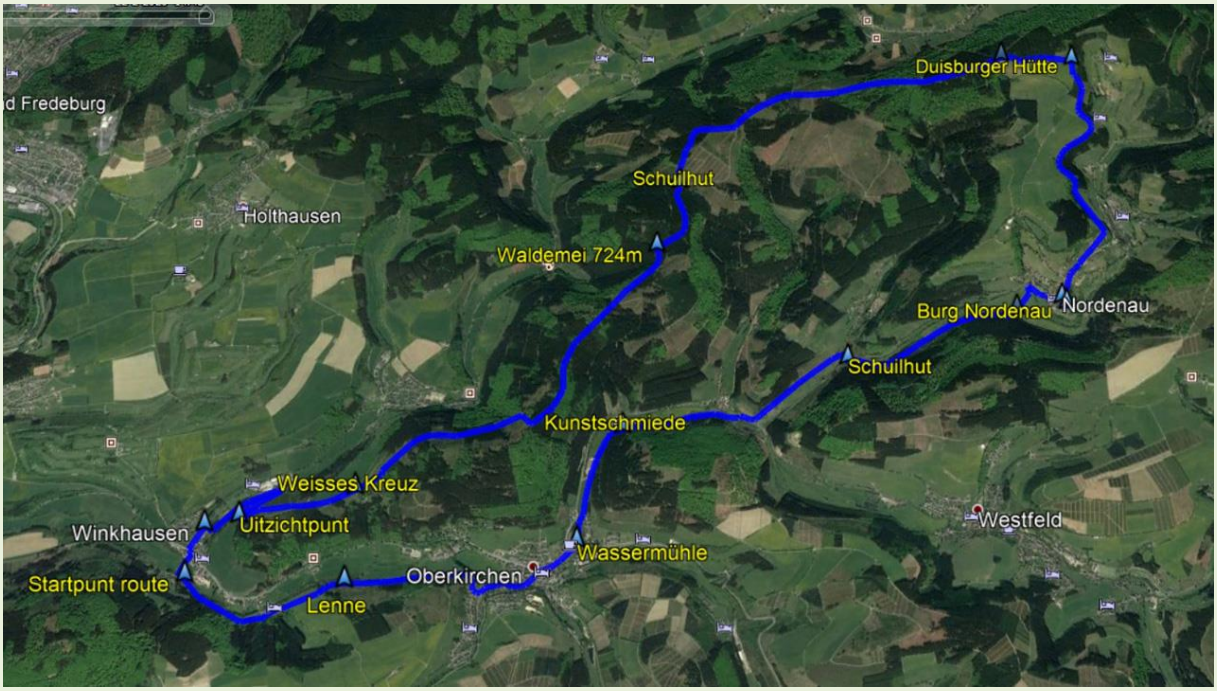

De route bevat enkele stukken met asfaltpaadjes en wegen in en rond de dorpjes, maar hoofdzakelijk zijn het brede onverharde boswegen die we gaan volgen tussen en over de bergen net ten noordoosten van het toeristische Schmallenberg. We gaan boven over de bergkammen maar ook door de prachtige dalen, waarmee deze rondwandeling flink wat hoogtemeters bevat. Het gaat echter uitsluitend heel geleidelijk op en neer zodat deze route zich ook goed leent voor een winterse sneeuwwandeling.

Vanuit Schmallenberg is het 4Km naar Winkhausen waar de wandeldag begint. Wij hebben het nog eenvoudiger omdat we tijdens een carnaval weekend half februari in een prachtig appartement in Winkhausen verblijven, in Ferienwohnung Schulten Hof op loopafstand van het centrum van dit kleine dorpje.

In het centrum van Winkhausen is het enorme Wellnesshotel Deimann links aan de hoofdweg niet te missen. Aan de overkant ligt de parkeerplaats voor bezoekers van dit hotel met daarbij een verkeerslicht. 100m na dit verkeerslicht gaat het rechtsaf de Am Dümpel in, een smal weggetje dat daarna over de Lenne gaat. Net voor of aan de overzijde van de Lenne is voldoende parkeerruimte bij het water of in de bosrand.

Navigatie: Am Dümpel, Winkhausen Schmallenberg

De wandeluitrusting hebben we in het appartement al in orde gemaakt, lunchpakket en voldoende heet en koud water mee, zodat we bij het startpunt in een keer door kunnen lopen. Eerst de Am Dümpel nog 50m verder volgend en dan om het laatste gebouw heen rechtsaf. Een wandelpad dat terug gaat naar de Lenne en daarna uitkomt bij de stoplichten in het centrum van Winkhausen waar ook een routebord en een grote wegwijzer staan.

We slaan linksaf over de stoep langs de hoofdweg Alte Handelsstrasse, en steken voorbij het hotel over om daar rechtsaf te slaan. Het Sorpetal wordt er aangegeven, en om het hoekje op de handwijzer staat de X27 naar Nordenau aangeschreven die we vooralsnog aan gaan houden.

De X27 is tot Nordenau de basis van onze wandeldag. Het weer is de afgelopen periode zeer slecht geweest met veel stormen en regen, ook voor ons weekend was het weer zeer onzeker. Gisteren hadden we nog prachtig weer bij Saalhausen, vandaag begin ook heel goed met de zon erbij. Maar later vandaag kan het windkracht 8 worden met zware regen. We hebben daarom een route gepland met een aantal opties tussen de 14 en 25Km met de X27 als basis. Afhankelijk van de naderende storm kunnen we eerder of later uitwijken om tijdig terug te keren.

We volgen de Zum Sorpetal het dorp uit tot we na de laatste woning rechts rechtsaf het park in kunnen. Het is een sportpark met twee vijvers achter het hotel. We houden er rechts aan en lopen langs een grote vijver tot bij een brug met waterkering over een beekje. Dit water is de Sorpe. Aan de overzijde gaan we linksaf parallel aan het park langs de bosrand.

Het is een mooi wandelpad, compleet met straatlantaarns en overal bankjes met uitzicht over het park beneden. Achter een fabriekscomplex komen we bij een kruising waarop de X27 schuin rechts wordt aangegeven. Even behoorlijk steil omhoog, maar slechts een kort stukje tot aan een volgende splitsing.

Daar houden we rechts aan en volgt een iets meer geleidelijk omhoog gaande halfverharde weg. Rechts neemt het uitzicht dan toe, ook naar achteren, en even later zien we in de verte zelfs Schmallenberg liggen. Aan het einde van de klim volgt weer een splitsing met rechts in de bocht een prachtige ligbank bij een uitzichtplek naar Winkhausen.

Op de splitsing gaan we scherp linksaf, verder de berghelling op. Eerst met links nog de fraaie vergezichten, daarna gaat het een bos in en komen we bij een kruising. Hier steken we recht over naar een bos-/graspad en gaan we een dennenbos in.

Dit smallere pad blijven we rechtdoor aanhouden tot het links weer open wordt en het pad aansluit bij een asfaltweggetje. Daar staan we ineens bovenaan een schitterende bergweide met een ontzettend mooi uitzicht over de toppen van het Sauerland. Op het asfalt gaan we rechts en lopen naar de schuilhut die er aan het einde van de bergweide al zichtbaar is.

De mooi ingerichte Schutzhütte is uitnodigend, maar het is nog een beetje vroeg om nu al te pauzeren dus stappen we aan de hut voorbij. Enkele meters verderop staat een wit kruis met een bankje, deze is op onze wandelkaart aangegeven met de toepasselijke naam 'Weisses Kreuz'.

De volgende twee boswegen naar links kunnen we negeren, en blijven de asfaltweg volgen tot het daarna rechtdoor gaat als karrenspoor licht omhoog naar een dicht beboste bergtop.

Aan de voet van het topje volgt weer een splitsing, nu gaat het linksaf verder omhoog. Hier lopen we steeds meer door de bossen met af en toe een open stukje.

Dit topje is de 659m hoge Hardt waar we helemaal omheen gaan lopen langs de berghelling, nog slechts geleidelijk omhoog over een karrenspoor dat steeds meer naar rechts draait.

De volgende afsplitsing naar rechts kunnen we negeren, de X27 wordt er rechtdoor aangegeven. Uiteindelijk gaat de weg haaks rechtsaf en komen we op het hoogste punt waar we op een T-splitsing aflopen.

(Net voor deze splitsing gaat nog een vaag graspad rechts omhoog naar het topje van de Hardt).

Bij de splitsing staat links een houten kruisbeeld. We gaan er linksaf. Het is nu een hele gemoedelijke wandeling, het halfverharde karrenspoor loopt nagenoeg vlak door de prachtige omgeving. Mooie bossen, soms steile hellingen en hier en daar leuke rotsformaties waar we aan langs lopen.

Dan volgt een knooppunt van brede en smallere bospaden waarop we rechtdoor gaan, iets naar links, en voor ons links en rechts van dit pad twee bergtoppen zien. Het linker topje is de Waldemei, 724m hoog, met ervoor een prachtig diep dal. Het rechter topje is de 696m hoge Trinsberg.

Door op de kruising recht over te steken lopen we tussen deze twee toppen door.

Net voor de Waldemei draait de weg naar links en eenmaal in de bocht kunnen we kiezen. De weg verder volgen helemaal om de bergtop heen gaan, of bij een handwijzer het smallere pad rechtsaf nemen. De laatste is de kortere route om de berg heen, maar dat begint wel eerst weer met een klimmetje. De Schutzhütte Waldemei is er aangegeven in beide richtingen.

Wij kiezen voor het smalle pad rechtsaf naar de zadel tussen de twee toppen. Het is geen lange klim, al snel daalt het weer af en is er een splitsing met een pad naar links en nog net iets lager een T-splitsing met een breder pad. We nemen de eerste afslag naar links omdat het lager gelegen pad er nogal modderig uitziet, maar ook het eerste smallere pad links komt daarna op de bredere weg uit.

We volgen deze weg nog een stukje naar links, en bij de volgende splitsing slaan we rechtsaf omlaag naar een knooppunt van paden met daarbij een handwijzer en een primitieve schuilhut. (Degenen die het brede pad rond de Waldemei hebben gevolgd komen ook bij deze schuilhut uit).

De voor vandaag beloofde storm begint al flink merkbaar te worden, maar het gaat nog best. Het zonnetje doet nog een beetje mee en regenbuien zien we nog niet aankomen. We besluiten in de hut koffie te drinken en daarbij te overleggen wat we gaan doen. Dit is de eerste mogelijkheid om al weer terug te keren door er rechtsaf te slaan, maar we hebben nog twee terugkeer opties en spreken af vooralsnog verder te trekken en in Nordenau opnieuw te kijken naar de omstandigheden.

We zijn eruit, we gaan verder door op de kruising links en dan rechtdoor aan te houden, het pad links van de schuilhut langs, licht omhoog, waar ook de X27 weer is aangegeven. Vanaf hier lopen we lange tijd boven over de bergkammen, veel door de bossen, maar ook met regelmatig leuke uitzichten.

Als het pad in een stuk bos af gaat dalen komen we bij een bredere bosweg uit op een Y-splitsing waarop we rechtsaf slaan. Dan gaat het weer wat omhoog en lopen we boven over de bergrug tot het weer iets daalt naar een volgend knooppunt. Daar gaan we eerst met de bocht mee naar links waarmee we het pad naar rechts negeren, en doorgaan naar een volgende schuilhut. Voor deze Hütte gaat het weer rechtsaf omhoog, na enkele meters het volgende pad naar rechts weer negerend.

En weer gaat het omhoog over de Kamm. Bijna boven verlaten we het bos en komen in een schitterend gebied met veel lagere begroeiing. We zijn nu op grote hoogte en komen er zelfs wat restanten sneeuw tegen. We blijven alsmaar rechtdoor gaan en als we daarna weer licht gaan dalen wordt nog fraaier als we voor ons een volgend topje zien.

Vlak voor dit topje is er weer een splitsing met een pad naar rechts, we houden er rechtdoor aan over de X27. Het gaat dan onder het topje van de 772m hoge Heidberg langs met eerst nog wat mooie uitzichten naar links, daarna weer een dichter bosgebied in met naaldbomen.

Het is weer een lekker stukje doorstappen voor we weer af gaan dalen tot aan een kruising. Hier gaan we de X27 verlaten en richten ons op de lokale route A7 naar het Kleines Bildchen die er rechtdoor gaat. (Rechts om het hoekje op de kruising staat een houten kruis, 'Errichtet in 1913', maar waarvoor het kruis is geplaatst wordt niet duidelijk gemaakt).

Nog eens gaat het omhoog een dicht bosgebied in, maar het is geen lange klim en al snel zien we het rechts open worden en voor ons een knooppunt van boswegen. Bij de eerste afslag naar rechts gaan we rechtdoor, en lopen dan op een kruising van paden en een asfaltweggetje af met in het midden een grote handwijzer.

Het uitzicht naar rechts is er zeer mooi, en in de verte op de open hellingen zien we zelfs nog hele sneeuwvelden liggen. Hier steken we het asfaltweggetje schuin naar rechts over en lopen dan op een volgende schuilhut af.

Een mooie schuilhut, maar al bezet met de eerste andere wandelaars die we vandaag tegen komen. Bij deze Rolano-Hütte op het knooppunt Kleines Bildchen staan overal bankjes en mooie verhoogde picknickbanken van waaraf het uitzicht richting Nordenau en Oberkrichen bijzonder mooi is. Helaas is buiten

zitten vandaag geen optie, de storm neemt nog steeds toe en het is er ijzig koud op de open berghellingen.

We wandelen voor de Hütte langs en gaan daarna gelijk rechtsaf, het graspad langs de bosrand met rechts de afrastering van een Bergwiese en het fraaie uitzicht. Dit is nog de A7, maar nu tevens de 'No1'. Het pad volgt de bosrand daarna naar links en gaat dan weer omhoog waarbij we genieten van deze prachtige omgeving. Dan gaat het weer afdalen naar een splitsing met een brede sintelweg.

Vanaf deze splitsing is links een grote Hütte te zien, dat is de Duisburger Hütte waarvan vandaag de luiken dicht zitten. We gaan er rechtsaf aan de afdaling beginnen naar Nordenau en verlaten nu definitief de bergkammen. Het wordt dan asfalt en al snel is er weer een splitsing met een asfaltweggetje naar links met daarbij een bankje. Hier gaan we linksaf, en na enkele meters weer rechtsaf naar een bosweg. We lopen dan op de 'No3'.

Links krijgen we dan een mooi kijkje in het Nesselbachtal met verspreid staande boerderijen en woningen. Het daalt nu voortdurend af met afwisselend stukjes bos en open bergweiden. Na weer een bosje links van het pad volgt een splitsing tussen de weilanden waarop we linksaf slaan en even pittig afdalen.

Alsmaar de bosrand volgend met rechts de open berghellingen, volgen we het halfverharde karrenspoor tot we uiteindelijk een dicht bos inlopen en de ondergrond weer asfalt wordt terwijl we Nordenau naderen.

Het asfaltweggetje gaat behoorlijk omlaag tot we de eerste woningen van Nordenau bereiken. Daar gaat een pad rechtsaf die we negeren door het asfalt voor het eerste huis naar rechts omlaag aan te houden. Dit is nog steeds de 'No3'.

Beneden sluit het aan bij de hoofdweg door het dal die we naar rechts gaan volgen. Door aan de overzijde te lopen kunnen we links beneden ons het prachtige dal bewonderen waarin de Nesselbach stroomt, en in de verte zien we het centrum van Nordenau met de kerk en daar achter de Burg Nordenau waar we naar toe willen.

Eenmaal in het uit prachtige vakwerkhuizen bestaande centrum komen we langs een handwijzer, daarna is er de afslag naar links om bij de kerk te kunnen komen.

Straks gaan we de hoofdweg nog een stukje verder omlaag volgen langs de hoge stenen muur, maar eerst gaan we kijken of we rond de kerk of bij de Burg een plekje uit de harde wind kunnen vinden voor een lunchpauze.

Voor deze kerk langs gaat een smal paadje rechts omhoog naar Burg Nordenau. Helaas is de Burg nu afgesloten met hekken zodat we niet achter de borstwering uit de stormwind kunnen zitten, en de bankjes achter het bouwwerk bieden ook geen beschutting. We gaan terug naar de kerk en vinden daar rechts achter een bankje tegen een rotswand aan voor een garage. Daar zitten we even prima om de broodjes te eten.

Weer is er overleg wat verder te doen want dit is onze tweede kans om de route voortijdig af te breken. De zon laat het nu afweten, de storm neemt nog steeds toe, en er komen nu ook dreigende wolken op ons af waaruit de eerste druppeltjes vallen. We vinden het prima zo en besluiten aan de terugweg naar Winkhausen via Oberkirchen te beginnen. Vanaf hier kunnen we door het mooie Nesselbachtal terug waarmee de route 19,2Km gaat worden.

We zoeken de hoofdweg weer op en volgen deze omlaag langs de hoge natuurstenen muur, met de bocht mee naar rechts. Eerst is er nog een weg naar links die we negeren, de Am Hagen, daarna gaan we links en gelijk weer rechts op de Alter Weg die parallel aan de hoofdweg loopt. Een smal weggetje met na het laatste huis aan de linker zijde al een heerlijk uitzicht in het Nesselbachtal.

Gelijk na de haakse bocht naar links is er een splitsing met een asfaltweggetje dat links omlaag gaat het dal in. Deze moeten we nu linksaf hebben, de regionale route X13 naar Oberkirchen, en beginnen aan de afdaling naar het water van de Nesselbach.

Beneden bij de kruising steken we recht over naar het onverharde pad tussen vijvers door tot aan de brug over de Nesselbach.

Precies op het moment dat we op de brug af stevenen, begint het behoorlijk hard te regenen. De regenkleding hadden we de hele dag al aan ter bescherming tegen de stormwind, maar nu moeten ook de capuchons op en brengen we de waterdichte hoezen over de rugzakken aan.

In de stromende regen gaan we aan de overzijde van het mooie beekje rechtsaf en blijven dan het oeverpad lange tijd volgen waarbij we de zijwegen negeren.

Deze bosweg gaat nog een beetje op en neer, maar het is nu vooral afdalen wat we doen. Onderweg staan er regelmatig bankjes met uitzicht in het dal en op de kronkelende Nesselbach, maar gezien de omstandigheden is dat nu even niet aan ons besteed.

We volgen de beek tot het pad naar rechts buigt en bij de hoofdweg aansluit. Net voor we de weg bereiken is er links nog een schuilhut en rechts bij een woning staan weer een handwijzer en informatiebord. Dit is de Wanderparkplatz Lengenbeck.

We steken de weg over en volgen de hoofdweg een klein stukje naar links. Daar kunnen we weer rechtsaf, een doodlopende weg in, waarna we de brug over het watertje oversteken.

Aan de overzijde gaat het linksaf en volgen we opnieuw de loop van de Nesselbach langs een berghelling, nu echter hogerop en verder bij het water vandaan. We blijven het pad volgen tot we uiteindelijk een woning links van het pad passeren, daarna buigt het naar rechts om dan weer aan te sluiten bij de hoofdweg door het dal. Net voor deze aansluiting staat rechts een elektriciteitshuis in de vorm van een toren, met daarbij een ligbank met uitzicht op de vijvers aan de overzijde van de hoofdweg. Via deze reeks vijvers komt de Nesselbach uit in de Lenne die we dadelijk gaan volgen.

Op de hoofdweg lopen we een stukje naar rechts en daarna gelijk weer linksaf naar het voetpad langs de vijvers en met een boog om een grasland heen. (Het grasveld schuin oversteken kan ook). Dat brengt ons bij een brug over de Lenne, de prachtige beek die we daarna steeds weer terug gaan zien en ons naar het beginpunt zal brengen.

Aan de overzijde van de brug houden we rechts aan en volgen het asfalt voetpad met daarna een bocht naar links, met weer een mooi zicht op het dal. Daarna gaat het weer wat licht omhoog en meer tussen de bomen door, tot we even later rechts het Ausstellung & Schmiedecafé zien.

Deze streek staat bekend om de van oudsher vele smederijen, wie veel in deze omgeving rondwandelt komt regelmatig fraaie sculpturen tegen op openbare plekken en in private tuinen of als versiering van huizen en gebouwen. Bij deze smederij is veel moois te bekijken in de tentoonstelling ruimte, en voor wie nu een pauze kan gebruiken is er het café in het mooie gebouw. Er is een toegang vanaf het wandelpad beschikbaar.

Voorbij de smederij blijven we op de splitsing rechtdoor stappen en houden weer de Lenne aan over wat nu de Sonnenseitenweg heet. We komen uit bij een rommelige opslagplaats met enkele schuren, en lopen er rechtdoor over het terrein.

Dan buigt de weg naar rechts richting de hoofdweg en slaan we het tweede pad linksaf in net voor de Lenne. We zijn dan op een fiets- en voetpad pal langs het water dat ons in een keer naar Oberkirchen zal brengen.

Voor we de eerste woningen bereiken wordt de Lenne even breder bij een stuwdam, nog een stukje verderop zien we het water onder een gebouw door stromen. Een hele mooie Wassermühle. Via een smalle doorgang tussen twee gebouwen door bereiken we dan de hoofdweg Alte Poststrasse door Oberkirchen bij een zebrapad.

Aan de overzijde slaan we rechtsaf en volgen de hoofdstraat tussen schitterende Fachwerk woningen door tot in het centrum van Oberkirchen bij de Kerk met daarvoor een bushalte en een bankgebouw. Hier slaan we linksaf, met de Lenne mee, en voor de Sparkasse langs de Galgenstrasse in.

Janny loopt gelijk op de bank af om wat geld op te nemen, dan hoeven we daarvoor straks niet meer met de auto weg. Ook nemen we even de tijd om wat rond te kijken rond de kerk en de zijwegen die hier samenkomen, dit is een erg mooi dorpscentrum. Zelfs zo vroeg in het jaar, maar waarschijnlijk nog leuker als ook de terrasjes open zijn.

Dan lopen we de Galgenstrasse verder af tot we de Lenne weer over zijn gestoken. Gelijk na de brug gaat een voetpad rechtsaf waar we op overstappen. Dit gaat daarna ook weer even omhoog, tot we in een leuke woonwijk met nog meer hele mooie vakwerkhuizen uitkomen op een asfaltweg. Dit is de In Der Riemeske.

We volgen deze weg naar rechts en blijven dan steeds naar rechts aanhouden waarbij we drie afslagen naar links passeren. De weg draait door, licht omhoog, en we blijven dit aanhouden tot voorbij de laatste woning waar het weer het bos in gaat en naar links draait.

In deze bocht staat een schitterende Kapel, met er omheen mooie uitzichtbankjes. Én er staat weer een mooi voorbeeld van de lokale smederijkunst; Deze keer een beeld van een jongen met een fluit geplaatst op een rotsblok.

We vervolgen de route door het weggetje naar links te volgen. Gelijk na de bocht houdt het asfalt op en lopen we op een splitsing af. We gaan rechtdoor richting Winkhausen. (Let op, niet het smalle paadje naar rechts omlaag het dal in volgen).

En gelijk is er dan nog een splitsing met een pad dat schuin links omhoog gaat, ook daar blijven we rechtdoor gaan op de bosweg langs de berghelling. Zo blijven we langs de bosrand lopen met rechts voortdurend uitzicht op het dal waar de Lenne stroomt. Er staan weer regelmatig bankjes langs het pad, maar de weersomstandigheden zijn nu zo slecht dat we alleen nog maar stevig doorstappen.

Als het dal zichtbaar versmald, is er daarna een bocht naar links met in de bocht een splitsing. Nu houden we rechts/rechtdoor aan. Een mooie laan omlaag lopend, langs weer een bankje, en voor ons zien we dan al de eerste huizen van Winkhausen terug.

Bij deze woningen komen we weer op asfalt, en gaat het rechts omlaag waarbij we het Bikers Gasthof links houden. 50m verder is er weer een splitsing met rechts een kleine kapel. De route gaat linksaf omhoog en achter het witte huis weer rechts aanhouden, daarna gaat het achter ons appartement langs in een recht stuk door tot aan de parkeerplaats in Winkhausen.

Wij hoeven zelf bij de laatste splitsing niet meer linksaf maar volgen de weg naar rechts en de brug de Lenne over naar de hoofdweg. Enkele huizen verder staat Ferienwohnung Schulten Hof, een prachtige hoeve met een oldtimer museum en appartementen er omheen. Daar verblijven wij dit weekend zodat we enkele minuten later naar binnen stappen, de storm en regen achter ons latend. Dit is ook een alternatieve route terug naar de startplaats. Ga dan bij de hoofdweg naar links, er is een brede stoep aangelegd tot in het centrum van Winkhausen en langs deze weg staan nog enkele bijzonder mooie panden.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2020 superfamilie.nl |Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |